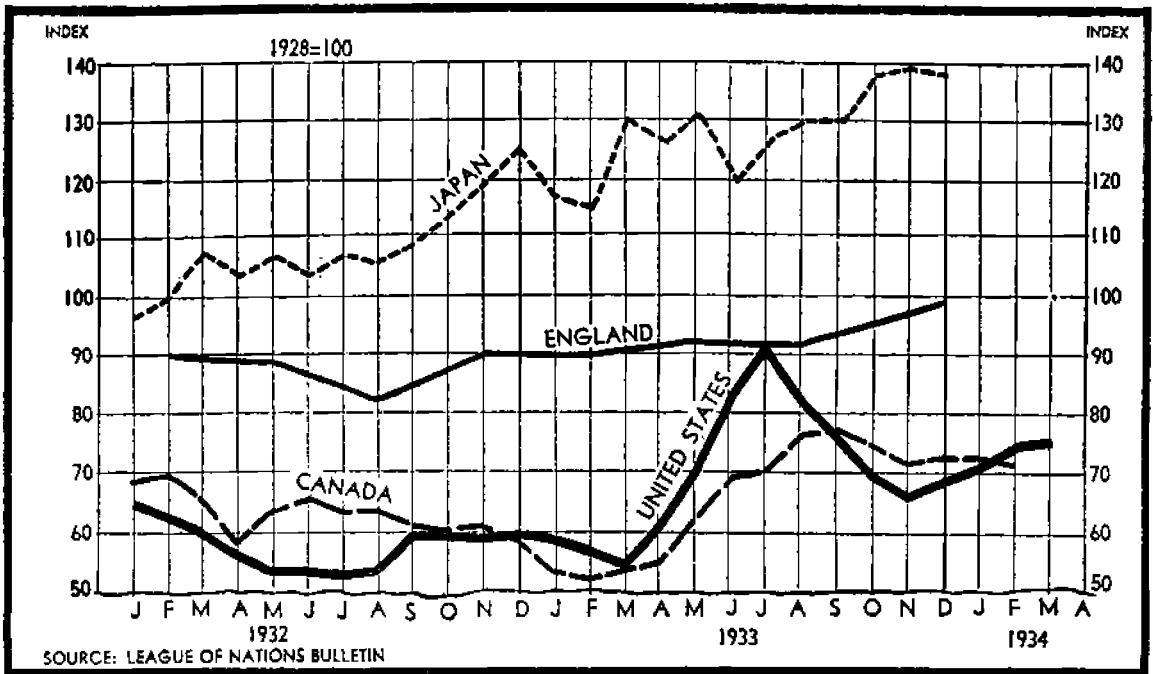

Yksi Tulevan Sodan Syistä

Sotia ei yleensä käydä aatteiden ja ihanteiden puolesta, joskin kansoille siten uskotaan silloin kun hallitsevan luokan edut vaativat kanuunanruokaa. Jokaiselle sodalle löytyvät selvät taloudelliset syyt, kun ne vain voidaan havaita ja ymmärtää.

Nykyään on maailma yhtä lähellä uutta suursotaa kuin se on koskaan ollut viimeisen suurteurastuksen jälkeen. Ja tämän yhteydessä julkaistu piirros esittää yhden vakavimmista seuraavan sodan syistä.

Jokaiselle teollisuusmaalle olisi nykyisen tehoisan tuotannon ja yhtä tehoisan riiston aikana välttämätöntä löytää ulkomaisia markkinoita tuotteilleen. Kun markkinoita ei löydy kaikille riittävästi, kehittyvä kiihkeä kilpailu. Siinä onnistuva kansakunta kykenee pitämään teollisuutensa parhaiten käynnissä ja sen omistajaluokka enimmäkseen riistämään yliarvoa työläisten työstä.

Piirros esittää neljän maan teollisuuden tuotantoa — Japanin, Englannin, Yhdysvaltain ja Canadian. Jokainen näistä tavoittelee markkinoita Aasiassa. Japani on

onnistunut paremmin kuin toiset. Indeksien perustaksi on otettu vuoden 1928 tuotanto, joka on merkitty 100:lla. Havaitaan että vuoden 1932 alusta viime vuoden loppuun osoittaa Japanin teollisuustuotanto melkein yhtämittaista noususuuntaa, lähenneen 140:tä. Englannin on viime vuoden aikana osoittanut vähän nousua, mutta ei ole vielä saavuttanut vuoden 1928 tasoa. Yhdysvaltain tuotanto oli tämän vuoden maaliskuun lopussa 75 prosentissa ja Canadian oli sitäkin alempana. Laskelmat on tehty tuotemäärän, ei työläisten lukumäärän perusteella ja ovat ne Kansainliiton julkaisemasta bulletinista. Japani on siis, halpahintaisella työvoimalla, uudenaikaisella teollisuuskoneistolla, militaristisilla pakkokeinoilla sekä myöskin läheisyytensä vuoksi, vallannut leijonan osan aasialaisilla markkinoilla ja voinut pitää teollisuutensa paremmin käynnissä.

Äskettäin on kuultu paljon kauppasodasta Englannin ja Japanin välillä. Se voi helposti muuttua aseelliseksi sodaksi. Canadian edut yhtyvät läheisesti Englannin

Nykyinen Lakkoliike Toteaa Teollisuusunionismin Tarpeellisuuden

KUN työväestö lähtee lakkotaisteluun, varsinkin sellaisena työaikana kuin on nykyinen, täytyy siihen löytyä melkoisen pakoittavat syyt. Ei siihen lähdetä huvittelutarkoituksessa eikä pelkässä ilkeämielisyydessä, kuten työnantajat ovat ylen halukkaita uskottelemaan. Lakkoon lähdetään tarkoituksella saavuttaa jotain jokapäiväiselle toimeentulolle välttämättöntä; tarkoituksella VOITTA asetetut vaatimukset.

Tämän ollessa lakon tarkoituksena herää työläisten keskuudessa luonnollisesti kysymys siitä, millä menettelytavoilla voidaan voittaa; mitä edellytyksiä täytyy olla olemassa. Kussakin tapauksessa on tilanne enemmän tai vähemmän omalaatuisensa; suhteet, käytettävissä olevat menettelytavat ja voiton mahdollisuudet erpavat enemmän tai vähemmän toisten lakkotilanteiden suhteista ja edellytyksistä. Mutta löytyy myöskin vissejä puolia asiassa joihin nähdessä samat määritelmät pitävät paikkansa miltei jokaisessa lakkotilanteessa. Löytyy edellytyksiä jotka lisäävät voiton mahdollisuutta jokaisessa lakossa.

etuihin. Milloin tahansa Yhdysvalloissa puhutaan uuden sodan mahdollisuuksista, mainitaan aina Japani. Ja myöskin Neuvostoliiton ja Japanin välit ovat kireät, samasta syystä kuin toisten maiden. Jos siis seuraava suursota alkaa Aasiasta, niin varsinaisena riitakysymyksenä on oleva se, minkä maan kapitalistit saavat myydä Aasian markkinoilla teollisuutensa työläisten työn tuloksia.

Työläiset kaikissa maissa voivat vähentää tätä sodan vaaraa järjestymällä ja ottamalla enemmän työnsä tuloksia itselleen. Silloin ei heidän tarvitse lähteä tappelemaan niille markkinoita toisista maailmanosista.

Luokkasolidarisuus, ei ainoastaan lakkoon yhtyvien kesken, mutta yleensä kaikkien niiden työläisten kesken jotka tavalla tai toisella joutuvat kosketukseen lakon-alaisen työmaan tai teollisuusalan kanssa, on luonnollisesti yksi tärkeimpiä voiton edellytyksiä. Luokkatietoinen työläinen tämän hyvin ymmärtää, mutta sille jonka voidaan sanoa olevan ainoastaan ryhmätietoinen tai ammattitietoinen, on luokkasolidarisuus usein verrattain vieras käsite. Hän voi työskennellä alalla jonka käynnissä pysyminen vaikeuttaa lakkolaisten voittoa, vieläpä rikkookin lakkoo, eikä hänellä siiti ole käsitystä rikkuruudesta.

Tämä johtuu ammattiryhmittäin järjestymisestä. Siinä järjestymisessä ei ole opetettu luokkasolidarisuuden merkitystä eikä sen järjestörakennekaan sitä edellytä. Teollisuusunionistisessa järjestössä, I. W. W:ssä, sitävastoin kaikki opetus- ja valistustyö tähtää luokkasolidarisuuteen. Järjestöraakenne on sen mukainen. Ja siitä luonnollisesti seuraa toiminnassa se menettelytapa, silloin kun järjestyneisyys ulottuu kyllin laajalle, että jokainen järjestön osa ja jokainen jäsen joutuu auttamaan lakkoutuneita voittamaan taistelunsa. Juuri tämänlaatuista toimintaa nykyinen lakkoliike kaipaa. Ja koska senlainen on ominainen ainoastaan teollisuusunionistisesti järjestyneelle työväestölle, tarvitsee työväestö nykyisessä asemassaan juuri senlaista järjestöä.

Ottakaamme esimerkiksi kuorma-ajurien lakko, jonkalainen tätä kirjoitettaessa on erittäin kriittisenä käynnissä Minneapolisissa. Luonnollisesti, jos kukaan työläinen ei lähtisi rikkurina ajamaan näitä kuljetusvälineitä, olisi lakon voitto varma, huolimatta niistä tuhatlukuisista aseellisista joukoista joita rikkuroimisen turvaamiseksi on kaupunkiin koottu. Mutta vaikka